

користуватися науковими джерелами, висловлювати свої думки іноземною мовою;

- другий — вивчення теми проекту, вибір проблеми дослідження. Тема повинна бути актуальною та сприяти формуванню професійних якостей студентів;

- третій — складання приблизного плану роботи;

- четвертий — пошук та підбір інформації з використанням наукових періодичних видань;

- п'ятий — обговорення та систематизація зібраного матеріалу. Регулярні зустрічі студентів під час яких вони обговорюють проміжні результати. Викладач виступає модератором, коментує виконану студентську роботу, виправляє помилки;

- шостий — підготовка презентації: відеоматеріали, буклети, тощо з використанням комп'ютерів і мультимедійних технічних засобів навчання, мережі інтернет;

- сьомий — демонстрація проекту;

- восьмий — колективне оцінювання і підведення підсумків.

Знання, які студенти отримують у навчальних закладах, мають бути такими, які можна застосувати на практиці. Таким чином, під час вивчення іноземної мови слід створювати можливості поєднування фахових знань з економіки з курсом вивчення іноземної мови, тобто, теми та завдання для проектної роботи слід брати, виходячи з актуальності тією чи іншої економічної чи політичної ситуації в країні, використовуючи матеріали масової інформації та мережі Інтернет.

Проектна робота є сприятливим середовищем, де студент має можливість оволодіти низкою компетентностей: комунікативною, соціокультурною, дослідницькою, інформаційною.

*Машкова І. М., старш. викл.,
Давидюк, А. Р., старш. викл.,*

*кафедра іноземних мов
фінансово-економічного факультету*

РОЛЬ ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ МОВЛЕННЄВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У РОЗВИТКУ НАУКОВОЇ СВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ

Оскільки свідомість є вищою формою регуляції діяльності на основі цінностей і моральних норм і має на увазі активну життє-

ву позицію особистості, знання іноземних мов дає студенту можливість розширити обрії пізнання і піднятися на вищий ступінь духовної активності. Розвинена наукова свідомість дає можливість особистості не тільки вірно відображати об'єктивну реальність, світ, що існує, але й передбачати майбутнє, і на цій основі через практичну діяльність створювати свій власний світ.

Студент, як мовна особистість у глобальному середовищі в процесі розвитку свого наукового потенціалу та реалізації соціокультурних потреб, усвідомлено екстраполює інформацію, здобуту з іншомовних джерел на площину своєї діяльності. Ступінь ефективності такого процесу в певній мірі залежить від рівня володіння перекладацькими мовленнєвими компетенціями.

Формуванню перекладацьких мовних компетенцій у студентів немовних вищих навчальних закладів приділяється дуже мало уваги. Таку недооцінку значення перекладу у навчальному процесі навряд чи можна вважати виправданою. Студенти нефілологічних спеціальностей фактично не мають поняття про теорію загального і спеціалізованого перекладу, майже не знайомі зі способами порівняння мовного матеріалу контактуючих мов.

Курс перекладу має враховувати комунікативні потреби студентів у їх майбутній професійній діяльності, передбачаючи такі сфери спілкування і використання іноземної мови: а) професійно-наукову (переклад спеціалізованої літератури, анотування і реферування суспільно-політичної літератури, участь у наукових конференціях, наукові контакти і т.п.); б) професійно-ділову (переклад і складання ділової кореспонденції, контрактів, бізнес звітів і т.п.); в) соціально-культурну (переклад друкованих публікацій — публіцистичних, у тому числі газетно-інформаційних текстів, а також аналогічних матеріалів, які сприймаються на слух по радіо і телебаченню.).

Переклад як метод навчання і засіб контролю лінгвістичної компетенції не повинен накладатися на переклад як засіб створення спільного комунікативного простору. На цьому етапі навчання відбувається формування комунікативних і міжкультурних компетенцій, розширюються базові та спеціальні знання, розвивається загальний і професійний кругозір студентів.

Одним із додаткових етапів навчання перекладу є анотування тексту, тобто конденсоване передавання інформації, що міститься у ньому. Завдання, пов'язані з різними способами резюмування тексту, — спрямовані на формування креативної компетентності у студентів, яку також необхідно інтегрувати в процес набуття професійної перекладацької компетентності.

Опанування теоретичними засадами і практичними навичками перекладу допоможе студентам у роботі над курсовими і дипломними проектами та опрацюванні різноманітної інформації, відтвореної іноземною мовою. Компетенції, на відміну від засвоєних знань, умінь і навичок, мають особливість модифікуватись, комбінуватись і у цій якості являти собою відправні точки для прийняття евристичних рішень.

Оскільки літературна норма мови фіксується у словниках, граматиках, довідниках, тобто підлягає кодифікації, важливим завданням при формуванні перекладацьких компетенцій у студентів-економістів є навчити їх користуватися словниками різних типів (від загальних академічних до професійно спеціалізованих). Актуальним також є навчання різним інформаційно-пошуковим технологіям і технологіям дискурсивного аналізу.

Розуміння суті перекладу в цілому та виявлення його особливостей залежно від способу здійснення самого процесу перекладу дозволить розвивати у студентів компетентності, необхідні для успішного здійснення комунікації між спеціальними формами фахових знань з економіки та різними комунікативними культурами. Перекладацькі компетенції повинні бути конкретизовані з урахуванням специфіки майбутньої професійної діяльності.

*Машкова І. М., старш. викл.
кафедри іноземних мов
фінансово-економічного факультету*

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ У НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасна педагогіка відмовляється від навчання, у якому студент є об'єктом навчальної діяльності, і переходить до системи організації підтримки і стимулювання пізнавальної самостійності, створення умов для творчості, до педагогіки співпраці. Педагогіка співробітництва — напрям педагогічного мислення і практичної діяльності, мета якого демократизація й гуманізація педагогічного процесу, спрямована на подолання недоліків традиційного навчання.